

[Forsvarsministeren.]

Hr. Westergaard Andersen spurgte, om jeg kunne give tilslutning til, at vi nåede frem til en præcisering i de mere vide paragraffer i forslagene. Mit svar er bekræftende.

Derpå havde hr. Adam Møller et indlæg — han havde det også ved den behandling, vi havde i foråret — hvoraf det fremgik, at hr. Adam Møller ikke er enig i forslaget, når det drejer sig om at fratage de nuværende chefer påtalemyndighed og straffemyndighed. Det må jeg naturligvis notere mig; men jeg synes nok, jeg vil føje et par bemærkninger til, for jeg er ikke helt enig i hr. Adam Møllers vurdering af forskellige konsekvenser af dette forslag. Jeg mener nemlig ikke, forslaget vil indebære store nye udgifter. Jeg mener ikke, at forslagens konsekvens er, at vi skal have flere auditører. Jeg var lige ved at sige: vel snarere tværtimod. Det, der nemlig glemmes i den forbindelse, er det meget grundlæggende princip, at vi afkriminaliserer, går bort fra straffe og går over til at anvende disciplinarmidler, og det er op til den lokale chef at anvende disse midler. Dette, at vi afkriminaliserer, betyder færre straffesager, betyder mindre brug af auditører og den lokale chef i forening.

I praksis vil det jo vise sig, at der ikke bliver stor forskel fra det, vi kender i dag, og til det, der vil være konsekvensen af forslaget. I dag foregår det jo i praksis således, at der er et udbredt samarbejde imellem rettergangschefen og auditøren, og det, der står i lovforslaget, er, at auditøren skal have et fortsat samarbejde med den lokale chef. Kan man ikke blive enig, så kan man anke op til generalauditøren. Kan man ej heller her blive enig om den videre fremgangsmåde, ja, så kan man endelig anke op til ministeren. Der ligger i denne form et meget snævert samarbejde, og man vil derfor ikke komme ud for det, som hr. Adam Møller ligesom antydede ved sine bemærkninger, at i krigstilfælde har den lokale chef ingen erfaring. Jo, den lokale chef har da erfaring, har en udbredt erfaring gennem dette intime samarbejde, der vil finde sted med auditøren.

Det, jeg selv synes er meget afgørende i dette spørgsmål, er, at der ydes en så stor retssikkerhed, som det overhovedet er muligt, for medarbejderne i forsvaret. Jeg me-

ner også, det er meget vigtigt, at der foregår en så ensartet behandling rundt omkring på tjenestestederne som overhovedet muligt. Jeg kan huske fra sidste behandling, at hr. Adam Møller havde en bemærkning — og det har måske noget at gøre også med bemærkningen i dag om nærdemokrati — der lød: er det egentlig til de pågældendes egen fordel, at det foregår ved auditører? Vil de pågældende ikke i virkeligheden — og her antydede hr. Adam Møller noget om, at det var hr. Adam Møllers egen erfaring — slippe noget lempeligere ved, at det er den lokale chef, der er rettergangschef, som vi kender det i dag? Over for bemærkningen om nærdemokrati og det andet må jeg sige, at det er ikke det afgørende. Afgørende er at opnå en så ensartet behandling som muligt, hvor man helst ikke skulle opleve tilfælde, hvor nogle bliver dømt for mildt, eller hvor nogle måske bliver dømt for hårdt, men får indarbejdet et system, så alle bliver behandlet på samme måde.

Må jeg endelig sige til hr. Tastesen, der havde nogle bemærkninger omkring dødsstraf, at forslaget jo, når det drejer sig om dødsstraffen, skal ses i sammenhæng med den borgerlige straffelovgivning, herunder lov nr. 227 af 7. juni 1952 om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse. Eventuel afskaffelse af længerevarende fængselsstraffe og dødsstraf bør efter min opfattelse ske samtidig for borgerlige og militære forbrydelser, enten således at der samtidig med ikrafttrædelsen af militær straffelov foretages en ændring af de borgerlige regler, eller således at problemet løses ved en senere lovgivning, der omfatter både civile og militære strafferammer.

Må jeg endnu en gang sige tak for behandlingen; jeg ser med glæde frem til resultatet af det videre arbejde i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagenes overgang til anden behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Anden næstformand (Hanne Budtz):** Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.